

DANE ZAMIESZCZONE W POZWIE SĄ FIKCYJNE

Wrocław, dnia XX.XX.200Xr.

**Sąd Okręgowy w Katowicach
Wydział XIV Gospodarczy
Ul. Prosta 3
00-000 Chorzów**

Powód: **Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne „Lekarstwo” S.A.** z siedzibą w Krośnie przy ul. Płaskiej 24; 00-000 Krosno, zastępowana przez radcę prawnego Bogusława Sołtysa z Kancelarii Skory i Sołtys Spółka Partnerska Radców Prawnych; Rynek 7; 50-106 Wrocław.

Pozwany: **Jan Kowalski**, zamieszkały w 56-050 Katowice ul. Równa 12/12; prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne „Syropy” z siedzibą w Chorzowie, ul. Równa 12/12.

w.p.s. **XXXX,XX zł.**

**Pozew o zaniechanie i usunięcie skutków naruszeń
wraz z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa**

W imieniu powoda Przedsiębiorstwa Farmaceutycznego Lekarstwo S.A. (pełnomocnictwo w załączeniu) wnoszę o:

I. nakazanie pozwanemu zaniechania naruszenia dobrego imienia i renomy powoda w efekcie:

- a) rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o powodzie jako naruszcycielu najpierw prawa do wynalazku, następnie prawa z patentu udzielonego na rzecz pozwanego – **na podstawie art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c.,**
- b) rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o powodzie jako o nierzetelnym kontrahencie sprzedającym towar obciążony wadą prawną – **na podstawie art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c.**

II. nakazanie pozwanemu zaniechania:

- a) rozpowszechniania nieprawdziwej informacji o tym, że pozwany jest twórcą nowatorskiej metodyki badań zawartości i trwałości słuźów, bez których rozpowszechniania nieprawdziwej informacji o tym, że pozwany jest twórcą nowatorskiej metodyki badań zawartości i trwałości słuźów, bez których celowość produkcji syropów zawierających więcej niż 2 cz. korzenia xxxx byłaby nieuzasadniona – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.,**
- b) rozpowszechniania wprowadzającej w błąd informacji o tym, że większa trwałość syropu produkowanego przez pozwanego jest wynikiem zapewnienia najwyższych

- standardów produkcji, zapewniających pełną kontrolę jakościową i ilościową służu i dobrą praktykę wytwarzania produktu – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.,**
- c) rozpowszechniania wprowadzającej w błąd informacji o tym, że równoznacznymi pojęciami są skład i receptura oraz, że równoznaczność zachodzi również pomiędzy częściami wagowymi korzenia xxxx podawanymi w recepturach, a % udziałem tego korzenia w składzie syropu – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.,**
  - d) rozpowszechniania nieprawdziwej informacji o tym, że powód nie ma prawa do wytwarzania, wprowadzania do obrotu i dystrybuowania produkowanego dotychczas przez siebie syropu z korzenia xxxx oraz, że – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.,**
  - e) rozpowszechniania nieprawdziwych o informacji o powodzie jako naruszcycielu najpierw prawa do wynalazku, następnie prawa z patentu udzielonego na rzecz pozwanego – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k., art. 439 k.c. oraz art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c.,**
  - f) rozpowszechnianiu nieprawdziwych informacji o powodzie jako o nierzetelnym kontrahencie sprzedającym towar obciążony wadą prawną – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k., art. 439 k.c. oraz art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c.,**
  - g) nakłaniania klientów powoda do rozwiązania z nim stosunków handlowych – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. w zw. z art. 12 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.**

III. nakazanie pozwanemu:

- a) złożenie oświadczenia o treści i formie: „Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne **Syropy Jan Kowalski informuje** wszystkich odbiorców, w szczególności hurtownie farmaceutyczne, apteki oraz całe środowisko farmaceutyczne i lekarskie, że **rozgłaszało nieprawdziwe i wprowadzające w błąd wiadomości** o tym, że:

1) Jan Kowalski jest twórcą nowatorskiej metodyki badań zawartości i trwałości służów, bez których celowość produkcji syropów zawierających więcej niż 2 cz. korzenia xxxx byłaby nieuzasadniona – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.,**

2) większa trwałość syropu produkowanego przez Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Syropy Jan Kowalski jest wynikiem zapewnienia najwyższych standardów produkcji, zapewniających pełną kontrolę jakościową i ilościową służu i dobrą praktykę wytwarzania produktu – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.,**

3) skład i receptura są równoznacznymi pojęciami oraz, że równoznaczność zachodzi również pomiędzy częściami wagowymi korzenia xxxx podawanymi w recepturach, a % udziałem tego korzenia w składzie syropu – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.,**

4) Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Lekarstwo S.A. nie ma prawa do wytwarzania, wprowadzania do obrotu i dystrybuowania produkowanego dotychczas przez siebie syropu z korzenia xxxx – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k. oraz art. 439 k.c.,**

5) Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Lekarstwo S.A. jest naruszcycielem najpierw prawa do wynalazku, następnie prawa z patentu – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k.**

w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k., art. 439 k.c. oraz art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c.,

6) Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Lekarstwo S.A. jest nierzetelnym kontrahentem sprzedającym towar obciążony wadą prawną – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k. w zw. z art. 14 i 3 u.z.n.k., art. 439 k.c. oraz art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c.,**

oraz, że **bezpodstawnie nakłaniało do zerwania stosunków handlowych z Przedsiębiorstwem Farmaceutycznym Lekarstwo S.A. i za takie nieuczciwe zachowanie przeprasza Odbiorców oraz Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Lekarstwo S.A.”,**

b) nakazanie pozwanemu wysłania tego oświadczenia pocztą tradycyjną do wszystkich hurtowni, aptek i innych odbiorców, do których kierował on bezprawne treści sprecyzowane bliżej w wyroku – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3 u.z.n.k. w zw. z art. 14, 12 i 3 u.z.n.k., art. 43 k.c. w zw. z art. 23 i 24 k.c. oraz art. 439 k.c.,**

c) nakazanie pozwanemu trzykrotną publikację tego oświadczenia w tygodniowych odstępach czasu techniką kolorową w Rzeczypospolitej w formacie 1/2 strony redakcyjnej, w Gazecie Wyborczej w formacie 1/2 strony redakcyjnej oraz w Gazecie Farmaceutycznej w formacie 1 strony na stronie pierwszej – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3 u.z.n.k. w zw. z art. 14, 12 i 3 u.z.n.k., art. 43 k.c. w zw. z art. 23 i 24 k.c. oraz art. 439 k.c.**

d) umocowanie powoda do wykonania orzeczonego obowiązku publikacji oświadczenia na koszt pozwanego w razie gdy jej nie wykona w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku – **na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3 u.z.n.k. w zw. z art. 14, 12 i 3 u.z.n.k., art. 43 k.c. w zw. z art. 23 i 24 k.c., art. 439 k.c. oraz art. 1049 k.p.c.**

IV. nakazanie pozwanemu wpłacenie do depozytu sądowego kwoty w wysokości X zł. tytułem zabezpieczenia przed bezpośrednią groźbą wyrządzenia szkody – **na podstawie art. 439 w zw. z art. 364 k.c.**

V. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu farmacji na okoliczności wymagające wiedzy specjalnej, których wykazanie obciąża powoda, dowodów ze świadków: Joanna Nowak (zam. 00-000 Krosno, ul. Metalowa 5/1 – zawiadomienie na adres powoda; Piotr Malinowski, zam. 00-000 Chorzów, ul. Tatarska 1a – zawiadomienie na adres powoda) oraz innych dowodów wymienionych w uzasadnieniu pozwu na okoliczności tam powołane,

VI. rozpoznanie sprawy także pod nieobecność powoda – **na podstawie art. 187 § 2 k.p.c.,**

VII. nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wymagalności – **na podstawie art. 187 § 2 k.p.c. w zw. z art. 333 § 3 k.p.c.,**

VIII. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów sądowych według norm przepisanych oraz kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów – **na podstawie art. 98 i n. k.p.c.,**

a nadto wnoszę o:

IX. zabezpieczenie powództwa – poprzez:

- a) nakazanie pozwanemu nie podejmowania dalszych działań zmierzających do rozpowszechniania wiadomości o tym, że Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Lekarstwo S.A. nie ma prawa wprowadzać do obrotu syrop z korzenia xxxx dotychczas wytwarzany i że narusza prawo do patentu oraz do nakłaniania osób trzecich do zerwania stosunków handlowych z Przedsiębiorstwem Farmaceutycznym Lekarstwo S.A. oraz z jego dystrybutorami w zakresie sprzedaży syropu z korzenia xxxx produkowanego przez Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Lekarstwo S.A. – **na podstawie art. 755 k.p.c.**
- b) nakazanie pozwanemu aby w terminie 7 dni od doręczenia mu zarządzenia cofnął wszystkie kierowane do osób trzecich oświadczenia dotyczące syropu z korzenia xxxx wytwarzanego przez Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Lekarstwo S.A. – **na podstawie art. 439 k.c. oraz art. 755 k.p.c.**
- c) nakazanie pozwanemu aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu orzeczenia opublikował jednokrotnie w technice czarno-białej treść Postanowienia Sądu w przedmiocie zabezpieczenia w: Rzeczypospolitej w formie 1/2 strony redakcyjnej trzeciej, w Gazecie Wyborczej w formie 1/2 dowolnej strony oraz w Gazecie Farmaceutycznej w formie 1 strony na stronie pierwszej – **na podstawie art. 439 k.c. oraz art. 755 k.p.c.**
- d) umocowanie powoda do jednokrotnego opublikowania w technice czarno-białej Postanowienia Sądu w przedmiocie zabezpieczenia na koszt pozwanego na wypadek gdy nie wykona on orzeczonego obowiązku w terminie – **na podstawie art. 1049 k.p.c.**

UZASADNIENIE

Pozwany najpierw w oparciu o zgłoszenie patentowe, następnie z powołaniem się na decyzję Urzędu Patentowego o udzieleniu patentu (X – XXXXXX) na określony syrop z korzenia xxxx dopuścił się wobec powoda naruszenia jego dóbr osobistych, czynów nieuczciwej konkurencji oraz czynów bezpośrednio zagrażających wyrządzeniem powodowi szkody majątkowej.

Swoje pretensje powód opiera na następujących założeniach:

1. Po pierwsze, powód nie narusza prawa z w/w patentu.

2. Po drugie, nawet jeśli produkowany przez powoda syrop z korzenia xxxx wkracza w zakres prawa z patentu, to powód ma swoje własne prawo do wprowadzania do obrotu syropu z korzenia xxxx wytwarzanego przed udzieleniem patentu.

3. Po trzecie, na wypadek nieuwzględnienia w/w racji – powód podnosi, że patent został pozwanemu udzielony z naruszeniem prawa i niezależnie od uruchamianej przez powoda drogi administracyjnej mającej ten fakt przesądzić poprzez uchylene lub unieważnienie decyzji Urzędu Patentowego, sąd powszechny na podstawie art. 229 § 2 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej – tekst jedn. Dz.U. z 2003r., Nr 119, poz. 1117 ze zm., zwanej dalej u.p.w.p, władny jest na potrzeby niniejszego procesu stwierdzić, że wynalazek pozwanego nie ma zdolności patentowej z uwagi na jego charakter i sprzeczność z porządkiem prawnym oraz z uwagi na niespełnienie przesłanki

nowości i technicznego charakteru rozwiązania (art. 12 pkt 3 i 6 i art. 10 ustawy z 19.10.1972r. o wynalazczości – tekst jedn. Dz.U. z 1993r., Nr 26, poz. 117 ze zm., zwanej dalej u.o.w. w zw. z art. 315 ust. 3 u.p.w.p.

4. Po czwarte, na wypadek nieuwzględnienia w/w racji powód podnosi, że pozwany dopuścił się względem niego naruszenia dóbr osobistych, czynów nieuczciwej konkurencji oraz czynów bezpośrednio zagrażających wyrządzeniem szkody majątkowej niezależnie od kwestii, czy powód bezprawnie wkracza w zakres patentu.

I. Zarzut naruszenia dobrego imienia i renomy powoda

Podstawa prawna: art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c.

Podstawa faktyczna:

Pozwany już w liście z dnia XX.XX.200Xr. rozsyłanym do hurtowni i aptek przedstawiał powoda jako naruszcyciela prawa do wynalazku. Zachwalając swoje syropy pozwany sugerował też odbiorcom, że powód nie zapewnia wysokich standardów oraz nie ma pełnej kontroli jakościowej i ilościowej nad swoimi produktami. List ten oraz podobne działania pozwanego (takie jak rozprowadzanie informacji pocztą internetową, poprzez kontakty osobiste sieci przedstawicieli i dystrybutorów, a także ulotki) spotkały się reakcją środowiska farmaceutycznego. Powód odbierał bowiem liczne telefony przede wszystkim z aptek i hurtowni, ale także ze szpitali i przychodni. Musiał wyjaśniać oraz prostować nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje pozwanego, co dodatkowo godziło w jego renomę oraz dobre imię. Było to tym bardziej dla powoda dotkliwe, ponieważ w szczególny sposób dba i ciągle buduje swój pozytywny wizerunek, o czym świadczą liczne nagrody, podziękowania i certyfikaty przyznawane za poszczególne lata. Dobre imię, renomę oraz dobry wizerunek powoda potwierdzają również różne publikacje, tj. np. PF Lekarstwo Świetny poziom, Polskie leki europejska jakość, Jakość potwierdzona nagrodami, Lider Rzetelności, Lider jakości z Krosna, Europejska jakość w firmie z Krosna, czy Jakość nagrodzona.

Tymczasem pozwanemu zachwalającemu swoje najwyższe standardy zdarzało się w owym czasie wytwarzać produkty nie spełniające nawet wymagań Farmakopei V z uwagi na dużą ilość zanieczyszczeń mikrobiologicznych (stwierdzenia Decyzji Narodowego Instytutu Leków nr X/XX/200Xr. z dnia XX.XX.200Xr. Biuletyn Informacji Publicznej). Na bezprawne działania pozwanego powód odpowiedział pismem radcy prawnego z dnia XX.XX.200Xr. oraz na bieżąco dementował nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje i sugestie pozwanego. Na ogół powodowi udawało się niwelować skutki tych bezprawnych działań pozwanego, niemniej jednak w miarę upływu czasu stawało się to coraz trudniejsze. Powód musiał angażować bowiem coraz więcej ludzi i środków aby odierać pomówienia pozwanego i przekonywać odbiorców, że jest rzetelnym kontrahentem, który nie sprzedaje towaru obciążonego wadą prawną.

Opisane wyżej zachowania trwały z różnym nasileniem, głównie w okresach akcji marketingowych pozwanego, do czasu udzielenia pozwanemu patentu. Wtedy to bowiem pozwany przypuścił zdecydowany atak na powoda, polegający już nie tylko na przedstawianiu powoda w całym środowisku farmaceutycznym i medycznym jako naruszcyciela prawa i nierzetelnego kontrahenta sprzedającego syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną, ale korzystając z pozorów swego prawa sugerował hurtowniom wręcz odstąpienie od umów zawartych z powodem, strasząc ich własną odpowiedzialnością z tytułu naruszenia patentu. Powód nie jest w stanie wykazać dokumentami, do których dokładnie hurtowni i aptek oraz szpitali i przychodni pozwany wystosował pisma naruszające prawa powoda. Do pozwu powód załącza tylko część pism, które udało mu się przechwycić. Nagłówki tych dokumentów wskazujące na

nieoznaczony krąg odbiorców oraz zeznania świadków potwierdzają wystarczająco, że pozwany kierował te dokumenty do wszystkich hurtowni i aptek oraz do większych szpitali i przychodni. Powód podjął kolejną próbę dementowania tych nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji odpowiadając na pisma, udzielając informacji w rozmowach telefonicznych, wystosowując pisma głównie do aptek i hurtowni oraz umieszczając informację na internetowym Serwisie Branżowym. Powód wystosował też do pozwanego oraz reprezentującej go kancelarii prawnej XXXXXXXXX przedsądowe wezwanie do zaniechania niedozwolonych działań i usunięcia ich skutków wraz z podaniem zarzutów podnoszonych w niniejszym pozwie. Powód nie otrzymał odpowiedzi na to wezwanie. Pozwany zaś nadal kontynuował swoje bezprawne działania przedstawiające powoda jako naruszcziela patentu i nierzetelnego kontrahenta sprzedającego towar obciążony wadami prawnymi, między innymi wystosowując maile do hurtowni i aptek, relacjonując w internetowym Serwisie Branżowym oraz dystrybuując ją poprzez sieć swoich przedstawicieli.

- Dowód:**
1. Pismo pozwanego z dnia XX.XX.200Xr.,
  2. Pismo pełnomocnika powoda do pozwanego z dnia XX.XX.200Xr.,
  3. Publikacje: PF Lekarstwo Świetny poziom, Polskie leki europejska jakość, Jakość potwierdzona nagrodami, Lider Rzetelności, Lider jakości z Krosna, Europejska jakość w firmie z Krosna, czy Jakość nagrodzona.
  4. Biuletyn Informacji Publicznej: Decyzja Narodowego Instytutu Leków nr X/XX/200Xr. z dnia XX.XX.200Xr.,
  5. Pismo kancelarii XXXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do hurtowni z dnia XX.XX.200Xr.,
  6. Pismo pozwanego kierowane do Aptek z dnia XX.XX.200Xr.,
  7. Pismo pozwanego rozsyłane pocztą elektroniczną do hurtowni, aptek oraz większych szpitali i przychodni – mail dyrektora handlowego pozwanego Romana Chudego z XX.XX.200Xr.,
  8. Oświadczenie pozwanego zamieszczone w serwisie internetowym – Serwis Branżowy z XX.XX.200Xr.,
  9. Pisma powoda – przedsądowe wezwanie do zaniechania niedozwolonych działań i usunięcia ich skutków skierowane do pozwanego oraz kancelarii XXXXXXXXX z XX.XX.200Xr.,
  10. Dokumenty potwierdzające liczbę hurtowni i aptek: UOKiK, Rynek farmaceutyków w Polsce i Urzędowy rejestr hurtowni farmaceutycznych,
  11. Zeznania świadków: Joanna Nowak – (zawiadomienie na adres powoda),
  12. Przesłuchanie stron

Ocena prawna:

Działania pozwanego przedstawiające powoda szerokiej publiczności jako naruszcziela prawa i nierzetelnego kontrahenta sprzedającego syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną stanowi naruszenie dóbr osobistych powoda, w szczególności jego dobrego imienia i renomy (art. 43 w zw. z art. 23 k.c.).

Pozwany, chcąc się zwolnić z odpowiedzialności z powyższego tytułu powinien wykazać, że jego działania nie były bezprawne (art. 24 k.c.). Zdaniem powoda nie wystarczy samo powołanie się pozwanego na decyzję Urzędu Patentowego o udzieleniu mu patentu (X-XXXXX), zwłaszcza że powód od samego początku zaprzeczał jakoby produkowany przez niego syrop z korzenia xxxx wchodził w zakres wyłączności tego patentu. Pozwany powinien wykazać, że powód bezprawnie wkracza w zakres prawa wynikającego z udzielonego mu patentu, a ponadto powinien wykazać i uzasadnić istnienie podstawy prawnej, uprawniającej go do informowania odbiorców po dacie publicznego ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku (tj. po dniu XX.XX.200Xr.) o tym, że powód jest naruszcziелеm

prawa i nierzetelnym kontrahentem sprzedającym swój syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną.

Na podstawie art. 288 § 2 u.p.w.p. pozwany mógł poinformować odbiorców jedynie o zgłoszeniu wynalazku do Urzędu Patentowego wszystkich, którzy naruszaliby prawo, gdyby patent został udzielony, przy czym uprawnienie to dotyczy jedynie okresu przed datą publicznego ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku, tj. przed dniem XX.XX.200Xr. Przepis ten ma bowiem na celu zagwarantowanie zgłaszającemu wynalazek do patentowania uchylenie dobrej wiary (art. 7 k.c.) osób bezprawnie korzystających z tego wynalazku. Z uwagi na jawność i powszechną dostępność takiego ogłoszenia przepis art. 288 § 2 u.p.w.p. nie stanowi natomiast podstawy do ciągłego przedstawiania w całym środowisku farmaceutycznym i medycznym powoda jako naruszcziela prawa i nierzetelnego kontrahenta. Jak zaś powyżej wskazano powód kampanię szkalującą powoda rozpoczął de facto dopiero pismem z dnia XX.XX.200Xr., a więc ponad 1,5 roku od dnia ogłoszenia przez Urząd Patentowy o zgłoszeniu wynalazku.

Ponadto pozwany przekroczył dopuszczalne granice informowania wyznaczone treścią art. 288 § 2 u.p.w.p. Powinien był bowiem w treści informacji wykazać, że syrop z korzenia xxxx produkowany przez powoda stanowi jego zdaniem bezprawną formę korzystania z wynalazku. Tymczasem pozwany nie przedstawił na tę okoliczność żadnego dowodu (w szczególności popartego opinią biegłego), a jedynie poprzestawał na suchym stwierdzeniu, że produkcja syropu farmakopealnego przez wszystkich producentów innych niż pozwany jest nielegalna. Takie bardzo powierzchowne postawienie sprawy według powoda stanowi istotne nadużycie.

Po pierwsze dlatego, że produkcja farmaceutyków w oparciu o Farmakopee Polską ze swej istoty i przeznaczenia dozwolona jest wszystkim przedsiębiorcom i nie nadaje się do monopolistycznego zawłaszczania prawami wyłącznymi. Farmakopea jest urzędowym zbiorem (dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 k.p.c.) podstawowych wymagań jakościowych dla produktów farmaceutycznych na danym terytorium (zob. art. 25 u.p.f.). Monografia syropu z korzenia xxxx obejmująca skład, sposób przygotowania oraz wymagania jakościowe była publikowana w kolejnych wydaniach Farmakopei Polskiej zatwierdzanych przez Ministra Zdrowia (zob. § 4 zarządzenia MZiOS z dnia 3 lutego 1993r. w sprawie powołania, składu i zadań Komisji Farmakopei Polskiej (Dz. Urz. MZiOS Nr 2, poz. 3).

Farmakopea jest rodzajem książki kucharskiej przeznaczonej dla wszystkich, którzy przestrzegają jej przepisów.

Po drugie, wytwarzanie syropu z korzenia xxxx w oparciu o Farmakopeę Polską ma swoją podstawę prawną w art. 20 ust. 3 i art. 25 ustawy z dnia 6.09.2001r. – Prawo farmaceutyczne – tekst jedn. Dz.U. z 2004r. Nr 53, poz. 533 ze zm., zwanej dalej u.p.f. oraz w § 4 (pkt 3 załącznika nr 2) Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 9.06.2003r. w sprawie wniosku o dopuszczenie do obrotu nieprzetworzonych surowców farmaceutycznych używanych w celach leczniczych, surowców roślinnych w postaci rozdrobnionej, kopalin leczniczych, produktów leczniczych wytwarzanych metodami przemysłowymi i surowców farmaceutycznych przeznaczonych do sporządzania leków recepturowych i aptecznych oraz wykazu surowców i produktów – Dz.U. z 2003r., Nr 125, poz. 1167. Ponieważ zarzuty pozwanego w istocie kolidują z powołanymi wyżej przepisami powinien on szczegółowo wyjaśnić, dlaczego utrzymuje, że przepisy te naruszają jego wynalazek, a nie poprzestawać na ogólnikowym stwierdzeniu, że powód narusza prawo. Nie jest bowiem dopuszczalne aby patent kolidował z przepisami prawa farmaceutycznego oraz aktami prawnymi wydanymi na jego podstawie.

Po trzecie, pozwany nie był uprawniony do powołania się na domniemanie przewidziane w art. 64 u.p.w.p. Zgodnie bowiem z tym przepisem, uprawniony z patentu na wynalazek

dotyczący sposobu wytwarzania może w stosunku do nowych wytworów albo gdy uprawniony wykáže, że nie mógł ustalić mimo podjęcia należytych wysiłków rzeczywiście zastosowanego przez inną osobę sposobu wytwarzania wytworu, powołać się na domniemanie, że wytwór, który może być uzyskany opatentowanym sposobem został tym sposobem wytworzony. Możliwość skorzystania z powyższego domniemania jest zatem dopuszczalna a) jedynie w stosunku do patentów dotyczących sposobu wytwarzania, b) jedynie względem wynalazków już opatentowanych, a nie zgłoszonych do opatentowania, c) względem nowych wytworów uzyskanych po dacie uzyskania patentu oraz d) w przypadku uprzedniego wykazania za pomocą rzetelnych dowodów, że uprawniony z patentu nie był w stanie przy pomocy dozwolonych środków zapoznać się ze sposobem wytwarzania przez osobę, co do której istnieje podejrzenie, że narusza patent. Tymczasem aa) patent pozwanego nie dotyczy sposobu wytwarzania, lecz samego efektu wytwarzania, bb) pozwany rozpowszechniał informacje o powodzie jako naruszcyciela prawa bez wykazania tego faktu w okresie poprzedzającym udzielenie patentu, cc) pozwany rozpowszechniał informacje względem wytworów nie mających wymaganej cechy nowości oraz dd) pozwany nie zadał sobie najmniejszego trudu celem ustalenia, czy nawet wręcz uprzedniego zapytania powoda o sposób wytwarzania syropu z korzenia xxxx. W efekcie pozwany bezpodstawnie korzystał z powyższego domniemania.

Po czwarte wreszcie, nawet gdyby okazało się, że powód wkracza w zakres udzielonego patentu, to i tak nie może być ono bezprawne, lecz dozwolone na podstawie art. 43 u.o.w., a obecnie na podstawie art. 71 u.p.w.p. Zgodnie bowiem z tymi przepisami, korzystający w dobrej wierze z wynalazku na obszarze Rzeczypospolitej, w chwili stanowiącej o pierwszeństwie do uzyskania patentu, może z niego nadal bezpłatnie korzystać w swoim przedsiębiorstwie w zakresie, w jakim korzystał dotychczas. Prawo to przysługuje również temu, kto w tej samej chwili przygotował już wszystkie istotne urządzenia potrzebne do korzystania z wynalazku. Znacznie wcześniej od zgłoszenia wynalazku pozwanego, tj. przed dniem XX.XX.199Xr. powód przygotowywał się do wytwarzania syropu z korzenia xxxx w oparciu o 5 cz. korzenia xxxx (czyli do takiej produkcji jaką obecnie prowadzi), o którym to fakcie pozwanemu jest dobrze wiadomo, zarówno z danych ujawnionych w ramach postępowania przez Urzędem Patentowym, jak i wezwania przesądowego powoda z dnia XX.XX.200Xr.

Czynienie przygotowań przez powoda do prowadzonej przez siebie produkcji syropu z korzenia xxxx potwierdzają nie tylko zeznania świadków, ale również badania przeprowadzone w przedsiębiorstwie powoda przez D. Pakułę i K. Owczarkowskiego z Katedry xxxx Uniwersytetu xxxx w kierunku trwałości syropu z korzenia xxxx, podsumowane następnie ich publikacją (pt.: „Trwałość syropów”, Farmacja Polska 199Xr., Nr X, tom. X, s. X i n.). Badanie te zostały potwierdzone następnie decyzją Komisji Farmakopei Polskiej z dnia XX.XX.199Xr. o zmianie składu syropu z korzenia xxxx z dotychczasowych 2 na 5 cz. korzenia. Poza tym czynienie przygotowań powoda do produkcji syropu z 5 cz. korzenia było uzasadnione nie tylko wynikami w/w badań uwieńczonych decyzją Komisji Farmakopei z dnia XX.XX.199Xr., ale również faktem, że literatura, zwłaszcza zagraniczna oraz zagraniczne Farmakopee od dawna zalecały wytwarzanie na bazie 5 cz. korzenia xxxx (np. Farmakopea Austriacka już od 196Xr.).

- Dowód:**
1. E. Leciejewicz-Ziemecka, Farmakopee w procesie dopuszczania produktów leczniczych do obrotu (w:) Almanach 2006/6
  2. Monografie syropu z korzenia xxxx z Farmakopei Polskiej IV, V i VI,
  3. Monografia D. Pakuły i K. Owczarkowskiego, Trwałość syropów, Farmacja Polska 199X r.,
  4. Monografia syropu z korzenia xxxx 5 cz. Z Farmakopei Austriackiej z 196X r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
  5. Herbat Drugs 199X r. – xxxx xxxx DAB X BHP X/199X r. wraz z

- tłumaczeniem przysięgłym,
6. Pismo Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych do powoda z XX.XX.200X r.,
  7. Zeznania świadków: Joanna Nowak, Piotr Malinowski – (zwiadomienie na adres powoda),
  8. Przesłuchanie stron.

W efekcie należy stwierdzić, że nawet gdyby okazało się, że powód wkracza w zakres prawa formalnego z patentu pozwanego, albo że nie ma własnego prawa do wytwarzania swego syropu z korzenia xxxx w oparciu o przepisy prawa farmaceutycznego i Farmakopei Polskiej lub prawa używacza uprzedniego (art. 43 u.o.w., art. 71 u.p.w.p.) to i tak pozwany dopuścił się naruszenia prawa powoda, w szczególności jego dóbr osobistych. Pozwany w sposób bezpodstawny dopuścił się bowiem niedozwolonej samopomocy i samosądu przedstawiając powoda jako naruszydciela prawa i nierzetelnego kontrahenta sprzedającego syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną. Nie podjął żadnych środków w celu wyjaśnienia i wykazania, że powód dopuścił się naruszenia, a jedynie poprzestawał na powierzchownym stwierdzeniu, że powód narusza prawo, przy czym dopuścił się tego pomówienia względem całego środowiska farmaceutycznego i medycznego. Tymczasem jeśli prawo pozwanego byłoby naruszone powinien był on szukać ochrony na drodze sądowej, nie zaś samowolnie wymierzać sprawiedliwość dezinformując wszystkich i wprowadzając wielkie zamieszanie na rynku. Takie zachowanie pozwanego stanowi rodzaj niedozwolonej samopomocy, samosądu i można je zakwalifikować do nadużycia prawa w rozumieniu art. 5 k.c. Naganny jest również ze strony pozwanego brak odpowiedzi na wezwanie przesądowe powoda. Potwierdza to jedynie wniosek powoda, że celem pozwanego jest zdyskredytowanie powoda w oczach odbiorców, a następnie odebranie mu udziałów w rynku syropu z korzenia xxxx.

II. Zarzut rozpowszechniania nieprawdziwych oraz wprowadzających w błąd wiadomości o sobie i swoim przedsiębiorstwie oraz o powodzie i jego przedsiębiorstwie w celu przysporzenia korzyści sobie oraz wyrządzenia szkody powodowi

Podstawa prawna: art. 14 u.z.n.k., art., 439 k.c. oraz art. 43 i 24 k.c.

Podstawa faktyczna: jak opisana wyżej przy uzasadnieniu zarzutu naruszenia art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c. przy poniższym uzupełnieniu.

Ocena prawna:

a)

Nieprawdziwą wiadomością rozpowszechnianą przez pozwanego o sobie oraz o swoim przedsiębiorstwie jest m.in. stwierdzenie, że pozwany jest twórcą nowatorskiej metodyki badań zawartości i trwałości śluzów, bez których celowość produkcji syropów zawierających więcej niż 2 cz. korzenia xxxx byłaby nieuzasadniona.

Tymczasem z opisu patentowego X XXXXXX udzielonego na rzecz pozwanego wynika, że twórcą nie jest pozwany. Poza tym z pisma Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych z XX.XX.200Xr. wynika, że Komisja Farmakopei Polskiej podjęła decyzję o zmianie składu syropu z 2 cz. na 5 cz. korzenia xxxx już dnia XX.XX.199Xr., a zatem kilka lat szybciej zanim pozwany stworzył i zgłosił swój wynalazek. Pozwany nie może zatem twierdzić, że uzasadnieniem dla wytwarzania syropów z 5 cz. korzenia xxxx jest jego wkład twórczy. Jak zaś wynika z literatury produkcja syropów z 5 cz. korzenia odbywała się jeszcze wcześniej. Farmakopea Austriacka już od 196Xr. – a więc blisko 40 lat wcześniej od daty zgłoszenia wynalazku

przez pozwanego) oraz publikacja Herbal Drugs z 199Xr. przywołuje publikację xxxx xxxx DAB X wskazującą na rok 199X. W tym stanie rzeczy twierdzenia pozwanego są obiektywnie nieprawdziwe. Ocenę taką potwierdza również opinia prof. Adama Stycznia, który wchodzi w skład Komisji Farmakopei Polskiej.

Z tego co udało się powodowi ustalić pozwany rozpowszechniał je już w piśmie z dnia XX.XX.200Xr. Powód nie uczestniczył z przyczyn proceduralnych w postępowaniu przez Urzędem Patentowym (nie był stroną postępowania), nie mniej jednak w postępowaniu tym powód musiał obiektywnie powoływać się na nowatorskość swojego odkrycia, a więc również na analizowaną tu wiadomość. Rozpowszechnianie tej wiadomości przez pozwanego miało również miejsce w środowisku farmaceutycznym, zwłaszcza w okresie akcji marketingowych pozwanego i okoliczność mogą potwierdzić świadkowie oraz strony.

Rozpowszechnianie w/w wiadomości przez pozwanego było świadomym działaniem skierowanym na przysporzenie sobie korzyści, a pośrednio również w efekcie tego – na wyrządzenie powodowi szkody. Pozwany dążył bowiem do uzyskania patentu w celu zmonopolizowania wolnej produkcji syropu z korzenia xxxx na bazie 5 cz. korzenia xxxx, a zatem do zakazania powodowi osiągania przychodów z prowadzonej przez niego produkcji.

Zgodnie z art. 18a u.z.n.k. ciężar dowodu prawdziwości informacji umieszczanych w wypowiedziach reklamowych spoczywa na osobie, której zarzuca się czyn nieuczciwej konkurencji związany z wprowadzeniem w błąd. Pozwany powinien zatem wykazać, że w/w informacje były prawdziwe oraz nie wprowadzające w błąd.

- Dowód:**
1. Pismo pozwanego z dnia XX.XX. 200Xr.,
  2. Opis wynalazku wraz z zastrzeżeniami patentowymi,
  3. Pismo Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych Pismo Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych do powoda z XX.XX.200Xr.,
  4. Monografia syropu z korzenia xxxx 5 cz. z Farmakopei Austriackiej z 196Xr. -wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
  5. Herbal Drugs 199Xr. – xxxx xxxx DAB X BHP X/199X. wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
  6. Opinia prof. Adama Stycznia z Komisji Farmakopei Polskiej – z dnia XX.XX.200Xr.
  7. Zeznania świadków: Joanna Nowak – (zawiadomienie na adres powoda),
  8. Przesłuchanie stron.

b)

Wprowadzającą w błąd wiadomością rozpowszechnianą przez pozwanego o sobie oraz o swoim przedsiębiorstwie jest m.in. stwierdzenie, że większa trwałość syropu produkowanego przez pozwanego jest wynikiem zapewnienia najwyższych standardów produkcji, zapewniających pełną kontrolę jakościową i ilościową śluzu i dobrą praktykę wytwarzania produktu.

Tymczasem większa trwałość syropu wynika ze zwiększenia w recepturze z 2 do 5 części wagowych korzenia xxxx branych do przygotowania syropu. Potwierdzają to m.in. badania przeprowadzone na zlecenie powoda przez D. Pakułę i K. Owczarkowskiego, podsumowane publikacją, Trwałość syropów, Farmacja Polska 199Xr., opinia prof. K. Gruszy, opinia prof. Adama Stycznia, a także potwierdza sam pozwany, twierdząc w swoim oświadczeniu zamieszczonym w internetowym Serwisie Branżowym, że „Dla

syropów z korzenia xxxx ustalenia mocy preparatu dokonuje się w przeliczeniu na ilość substancji roślinnej, którą jest korzeń xxxx (...)"

Jeśli zaś chodzi o standardy wytwarzania syropów farmakopealnych, to wszyscy ich producenci są zobowiązani przestrzegać przepisów Farmakopei Polskiej. Ponadto na podstawie prawa farmaceutycznego wszyscy producenci zobowiązani są przestrzegać zasad dobrej praktyki wytwarzania (GMP). Pozwany nie ujawnił ani nie powoływał się też na inne standardy, w przypadku zaś gdyby nawet takie ujawnił, to z wymienionych wyżej dokumentów wynika dostatecznie jasno, że standardy wytwarzania nie mają bezpośredniego wpływu na zwiększenie trwałości syropu. Dodatkowo należy również podnieść, że pozwany zachwalający najwyższe standardy swego przedsiębiorstwa spotykał się już w przeszłości z negatywną oceną jakościową swojej produkcji ze strony Instytutu Leków, który np. decyzją nr X/XX/200Xr. z dnia XX.XX.200Xr. stwierdził niespełnienie wymogów Farmakopei Polskiej z uwagi na dużą ilość zanieczyszczeń mikrobiologicznych.

Wobec powyższego w/w wiadomość ma charakter wprowadzający w błąd i skierowana jest na przysporzenie sobie korzyści, a pośrednio również w efekcie tego – na wyrządzenie powodowi szkody. Rozpowszechnianie tych wiadomości miało bowiem na celu również sugerowanie publiczności, że powód choć wytwarza syrop z 5 części wagowych korzenia xxxx to jednak nie zapewnia najwyższych standardów jego produkcji, przez co sprzedaje towar gorszej jakości.

Z tego co udało się powodowi ustalić pozwany rozpowszechniał tę wiadomość już w piśmie z dnia XX.XX.200Xr., kontynuował taką praktykę przez cały czas z natężeniem w okresach swoich akcji marketingowych i czyni to nadal, co potwierdzą m.in. zeznania świadków, oświadczenia stron oraz oświadczenie pozwanego zamieszczone w internetowym Serwisie Branżowym.

Zgodnie z art. 18a u.z.n.k. ciężar dowodu prawdziwości informacji umieszczanych w wypowiedziach reklamowych spoczywa na osobie, której zarzuca się czyn nieuczciwej konkurencji związany z wprowadzeniem w błąd. Pozwany powinien zatem wykazać, że w/w informacje były prawdziwe oraz nie wprowadzające w błąd.

- Dowód:**
1. Pismo pozwanego z dnia XX.XX. 200Xr.,
  2. Monografia D. Pakuły i K. Owczarkowskiego, Trwałość syropów, Farmacja Polska 199Xr.,
  3. Opinia prof. K. Gruszy z Akademii Medycznej w Chorzowie z dnia XX.XX.200Xr.,
  4. Opinia prof. Adama Stycznia z Komisji Farmakopei Polskiej – z dnia XX.XX.200Xr.
  5. Oświadczenie pozwanego zamieszczone w serwisie internetowym – Serwis Branżowy z XX.XX.200Xr.,
  6. Biuletyn Informacji Publicznej: Decyzja Narodowego Instytutu Leków nr X/XX/200Xr. z dnia XX.XX.200Xr.,
  7. Zeznania świadków: Joanna Nowak – (zawiadomienie na adres powoda),
  8. Przesłuchanie stron.

c)

Wprowadzającą w błąd wiadomością o pozwanym oraz jego przedsiębiorstwie prowadzącą w efekcie do nieprawdziwości informacji o powodzie i jego przedsiębiorstwie co do naruszenia przez niego prawa do wynalazku oraz następnie prawa z patentu jest stawianie w rozpowszechnianych przez pozwanego treściach znaku równości pomiędzy

pojęciami składu i receptury oraz pomiędzy częściami wagowymi korzenia xxxx podawanymi w recepturach, a % udziałem tego korzenia w składzie syropu.

Tymczasem powołane wyżej pojęcia nie są równoznaczne. Skład określa elementy zawierające się w produkcie, podczas gdy receptura określa proporcje składników oraz sposób (formułę, przepis czy też wzór) przygotowania tego produktu mający istotne znaczenie dla składu produktu. Podobnie określona w recepturze część wagowa korzenia xxxx (np. 5 cz.) służąca do przygotowania syropu nie równa się udziałowi % substancji aktywnej otrzymanej z korzenia w składzie syropu (np. 5 %), gdyż obie te wielkości mają inne punkty odniesienia.

Z literatury krajowej oraz zagranicznej wynika bezspornie, że korzeń xxxx zawiera od 5 % (w lecie) do ponad 10 % (jesienią i zimą) śluzu, tj. roślinnej substancji aktywnej. W 5 gramach korzenia xxxx branych do przygotowania syropu z korzenia xxxx według receptury farmakopealnej występuje więc 0,25 g śluzu (przy średnio 5 % zawartości śluzu w korzeniu) lub 0,5 g śluzu (przy średnio 10 % zawartości śluzu w korzeniu). W konsekwencji określona w recepturze farmakopealnej część wagowa korzenia xxxx nie równa się udziałowi % substancji aktywnej w składzie syropu.

Syrop przygotowywany z 5 gram korzenia xxxx nie zawiera powyżej 3 % roślinnej substancji aktywnej otrzymanej z korzenia xxxx. Okoliczność tę potwierdzają zasady logicznego rozumowania poparte również opinią prof. Adama Stycznia z Komisji Farmakopei Polskiej. Powód obrazuje również tę okoliczność załączonym do pozwu rysunkiem wraz z opisem. W efekcie informacje rozpowszechniane przez pozwanego, że powód narusza jego prawo do wynalazku, a obecnie prawo z patentu są nieprawdziwe, zwłaszcza że syrop pozwanego podany w przykładzie opisu wynalazku nie jest farmakopealny, na co wyraźnie wskazuje jego receptura odbiegająca zupełnie od tej stosowanej przez powoda. Zastrzeżenia patentowe wyznaczające granice prawa z patentu obejmują zaś nie tylko jedno znamię, ale dwa. Syrop z korzenia xxxx powoda aby wchodzić w zakres patentu musiałyby zatem nie tylko zawierać powyżej 5 % substancji aktywnej, ale również zawierać drugą substancję aktywną tj. ekstrakt z malin powyżej 0,5 % lub być skomponowany na bazie miodu naturalnego.

Pozwany rozpowszechnia w/w wiadomości w zasadzie o samego początku sporu, choć pierwszy przechwycony przez powoda dokument zawierający te wiadomości pochodzi z pisma pozwanego z dnia XX.XX.200Xr. Pozwany rozpowszechnia w/w wiadomości do chwili obecnej, co potwierdzają m.in. zeznania świadków, oświadczenia stron oraz załączone do pozwu pisma pozwanego kierowane do aptek i hurtowni, oświadczenia pozwanego zamieszczone w internetowym Serwisie Branżowym oraz rozsyłane drogą mailową.

Pozwany rozpowszechnia te wiadomości bezpośrednio w celu osiągnięcia korzyści dla siebie dążąc do zmonopolizowania sprzedaży syropów farmakopealnych wytwarzanych w Polsce przez kilku producentów, a także w celu wyrządzenia powodowi szkody jako jednemu z wytwórców syropu farmakopealnego.

Zgodnie z art. 18a u.z.n.k. ciężar dowodu prawdziwości informacji umieszczanych w wypowiedziach reklamowych spoczywa na osobie, której zarzuca się czyn nieuczciwej konkurencji związany z wprowadzeniem w błąd. Pozwany powinien zatem wykazać, że w/w informacje były prawdziwe oraz nie wprowadzające w błąd.

- Dowód:**
1. Pismo pozwanego z dnia XX.XX. 200Xr.,
  2. Farmakognozja, Podręcznik dla studentów farmacji, wyd. V pod red. prof. S. Kohlmünzera, Warszawa 1998r.,

3. HageROM 2003r. Springer Verlag wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
4. Opinia prof. Adama Stycznia z Komisji Farmakopei Polskiej – z dnia XX.XX.200Xr.,
5. Opis wynalazku wraz z zastrzeżeniami patentowymi,
6. Monografie syropu z korzenia xxxx z Farmakopei Polskiej V i IV,
7. Pismo kancelarii XXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do hurtowni z dnia XX.XX.200Xr.,
8. Pismo pozwanego kierowane do Aptek z dnia XX.XX.200Xr.,
9. Pismo pozwanego rozsyłane pocztą elektroniczną do hurtowni, aptek oraz większych szpitali i przychodni – mail dyrektora handlowego pozwanego Romana Chudego z XX.XX.200Xr.,
10. Oświadczenie pozwanego zamieszczone w serwisie internetowym – Serwisie Branżowy z XX.XX.200Xr.,
11. Rysunek z opisem.
12. Zeznania świadków: Joanna Nowak – (zawiadomienie na adres powoda).
13. Przesłuchanie stron.

d-f)

Wprowadzającą w błąd i nieprawdziwą wiadomością o powodzie i jego przedsiębiorstwie jest rozpowszechnianie przez pozwanego informacji w całym środowisku farmaceutycznym o tym, że powód nie ma prawa do wytwarzania, wprowadzania do obrotu i dystrybuowania produkowanego dotychczas przez siebie syropu z korzenia xxxx, że jest naruszcicielem prawa do wynalazku, a następnie prawa z patentu oraz, że jest nierzetelnym kontrahentem sprzedającym syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną – podstawa prawna – art. 14 u.z.n.k., art. 439 k.c. oraz art. 43, 23 i 24 k.c.

Tymczasem jak wyżej wykazano przy uzasadnianiu zarzutu naruszenia dóbr osobistych powoda (całe uzasadnienie tego zarzutu wraz ze stanem faktycznym, oceną prawną oraz wnioskami dowodowymi pozostaje aktualne dla uzasadnienia pkt d-f z uwagi na przypadek zbiegu norm), pozwany nie miał podstaw prawnych ani faktycznych aby rozpowszechniać takie wiadomości, także wówczas gdyby okazało się, że powód wkracza w zakres prawa pozwanego.

Rozpowszechnianie w/w wiadomości niezależnie od faktu, że stanowi naruszenie dóbr osobistych powoda (art. 43 w zw. z art. 23 i 24 k.c.) zostało przedsięwzięte również w celu wyrządzenia powodowi szkody majątkowej (art. 14 ust. 1 w zw. z art. 18 u.z.n.k. oraz w zw. z art. 24 § 2 k.c.). Pozwany ogłaszając się, że jest jedynym legalnym producentem syropów z korzenia xxxx zmierza do zmonopolizowania wolnego dotąd rynku wytwarzania tych syropów i przejęcia tego rynku ze szkodą dla powoda, który jest jednym z kilku producentów syropu z korzenia xxxx w Polsce.

Zgodnie z art. 18a u.z.n.k. ciężar dowodu prawdziwości informacji umieszczanych w wypowiedziach reklamowych spoczywa na osobie, której zarzuca się czyn nieuczciwej konkurencji związany z wprowadzeniem w błąd. Pozwany powinien zatem wykazać, że w/w informacje były prawdziwe oraz nie wprowadzające w błąd.

III. Zarzut nakłaniania klientów powoda do rozwiązania z nim umowy w celu przysporzenia sobie korzyści lub szkodenia powodowi

Podstawa prawna: art. 12 ust. 2 u.z.n.k., art. 439 k.c.

Podstawa faktyczna: jak opisana wyżej przy uzasadnieniu zarzutu naruszenia art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c. oraz zarzutu naruszenia art. 14 u.z.n.k. przy poniższym uzupełnieniu.

Ocena prawna:

Pozwany rozpowszechniając wiadomości, o tym że powód jest naruszcicielem najpierw prawa do wynalazku, następnie prawa z patentu oraz, że jest nierzetelnym kontrahentem sprzedającym syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną sugerował aby odbiorcy nie nabywali syropu z korzenia xxxx od powoda, a później wręcz nawoływał kontrahentów powoda do odstąpienia od umów z nim zawartych. Pozwany nie może zasadnie zwolnić się z odpowiedzialności z powyższego tytułu powołując się na okoliczność, że hurtownie i apteki farmaceutyczne oraz inni odbiorcy syropu wytwarzanego przez powoda sprzedając go wkraczaliby w zakres patentu. Z załączonych dokumentów wynika dostatecznie wyraźnie, że pozwany stosował względem odbiorców presję polegającą na nakłanianiu ich do nie nabywania w przyszłości syropu wytwarzanego przez powoda oraz do odstąpienia od umów z nimi zawartych dotyczących syropu z korzenia xxxx. Presja pozwanego polegała na tym, że w razie niezastosowania się odbiorców do sugestii pozwanego zapowiadał on wystąpienie ze swoimi roszczeniami również do nich.

Takie zachowanie pozwanego stanowi rodzaj niedozwolonej samopomocy, samosądu i można je zakwalifikować do nadużycia prawa w rozumieniu art. 5 k.c. Czym innym jest bowiem poinformowanie o swoich roszczeniach i sformułowanie żądania zaniechania naruszenia, a czym innym jawne nawoływanie i wywieranie presji na odbiorców aby postępowali zgodnie ze sugestiami pozwanego ukierunkowanymi na przejęcie rynku. Pozwany nie chciał w rzeczywistości występować bowiem przeciwko hurtownikom, aptekom, szpitalom, przychodniom i innym odbiorcom z roszczeniami, gdyż mogłoby obrócić się to przeciwko jego interesom, lecz głównym jego zamiarem było wywołanie określonego ich zachowania względem wszystkich producentów syropu z korzenia xxxx w Polsce, w szczególności względem jednego z największych producentów jakim jest powód.

Pozwany przedstawiając powoda jako naruszciciela prawa i nierzetelnego kontrahenta sprzedającego syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną dopuścił się zatem nadużycia prawa (art. 5 k.c.). Nie podjął żadnych środków w celu wyjaśnienia i wykazania, że powód dopuścił się naruszenia (w szczególności nie przedstawił żadnej opinii eksperta), a jedynie poprzestawał na powierzchownym stwierdzeniu, że powód narusza prawo, przy czym dopuścił się tego pomówienia względem całego środowiska farmaceutycznego i medycznego. Tymczasem jeśli prawo pozwanego byłoby naruszone powinien był on szukać ochrony na drodze sądowej, nie zaś samowolnie wymierzać sprawiedliwość dezinformując wszystkich i wprowadzając wielkie zamieszanie na rynku. Naganny jest również ze strony pozwanego brak odpowiedzi na wezwanie przesądowe powoda. Potwierdza to jedynie wniosek powoda, że celem pozwanego jest zdyskredytowanie powoda w oczach odbiorców, a następnie odebranie mu udziałów w rynku syropu z korzenia xxxx.

- Dowód:**
1. Pismo pozwanego z dnia XX.XX. 200Xr.,
  2. Pismo kancelarii XXXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do hurtowni z dnia XX.XX.200Xr.,
  3. Pismo pozwanego kierowane do Aptek z dnia XX.XX.200Xr.,
  4. Pismo kancelarii XXXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do Pol-Distribution Sp. z o.o. z dnia XX.XX.200Xr.

IV. Zarzut naruszenia dobrych obyczajów przez pozwanego

Podstawa prawna: art. 3 ust. 1 u.z.n.k.

Podstawa faktyczna: jak opisana wyżej przy uzasadnieniu zarzutu naruszenia art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c. oraz zarzutu naruszenia art. 14 i 12 u.z.n.k. przy poniższym uzupełnieniu.

Ocena prawna:

Powód upatruje naruszenie przez pozwanego dobrych obyczajów w fakcie nadużycia prawa formalnego (art. 5 k.c.) wynikającego najpierw ze zgłoszenia do Urzędu Patentowego wynalazku, następnie później z udzielonego pozwanemu patentu i to nawet niezależnie od kwestii ustalenia, czy powód narusza prawo pozwanego. Sprzeczne z dobrymi obyczajami jest w szczególności przedstawianie powoda jako naruszcyciela prawa bez nakazu sądowego ani nawet bez opinii eksperta, który potwierdziłby racje pozwanego, przekroczenie dopuszczalnych granic rozpowszechniania informacji o naruszeniu prawa wyznaczonych treścią art. 288 § 2 u.p.w.p., nieuprawnione korzystanie przez pozwanego z domniemania przewidzianego w art. 64 u.p.w.p., nieustosunkowanie się do zarzutów powoda odnośnie korzystania z prawa tzw. użytkownika uprzedniego, które to prawo wyłącza bezprawność naruszenia patentu, a także nieuzasadnione, bezpodstawne i tylko dla własnych korzyści dążenie do zmiany społeczno-gospodarczego przeznaczenia Farmakopei Polskiej oraz Farmakopei zagranicznych, które na podstawie prawa farmaceutycznego stanowią podstawę wolnego, dozwolonego dla każdego przedsiębiorcy, wytwarzania farmaceutyków zgodnie z ich przepisami. Szczegółowe uzasadnienie faktyczne i prawne dla wymienionych wyżej przejawów naruszenia przez pozwanego dobrych obyczajów przedstawiono przy uzasadnieniu zarzutu naruszenia art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c.

V. Zarzut bezpośredniego zagrożenia wyrządzenia szkody

Podstawa prawna: art. 439 k.c.

Podstawa faktyczna: jak opisana wyżej przy uzasadnieniu zarzutu naruszenia art. 43 k.c. w związku z art. 23 i 24 k.c. oraz zarzutu naruszenia art. 14 i 12 i 3 u.z.n.k. przy poniższym uzupełnieniu.

Ocena prawna:

Działania pozwanego polegające na rozpowszechnianiu wiadomości o powodzie jako naruszcycielu prawa, nierzetelnym kontrahencie produkującym syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną, a także nawołujące odbiorców tego syropu (głównie hurtowni i aptek) do nie nabywania go w przyszłości oraz do zwracania towaru jeszcze niesprzedanego w świetle art. 439 k.c. jest zachowaniem bezpośrednio zagrażającym wyrządzeniem szkody majątkowej powodowi. Ze strony niektórych największych hurtowni powód otrzymał już pisma wzywające do odebrania towaru, ale na skutek wadliwości tych pism, a przede wszystkim działań powoda podejmowanych w celu odwrócenia gwałtownego niebezpieczeństwa nie doszło jeszcze do powstania szkody. Jednakże realna groźba powstania szkody oraz zwiększania się jej rozmiarów nie ustała. Powód może więc domagać się od pozwanego zaniechania zachowań groźących bezpośrednio wyrządzeniem szkody oraz podjęcia niezbędnych środków w celu odwrócenia groźącego niebezpieczeństwa jej wyrządzenia. Dlatego powód wystąpił również na tej podstawie prawnej z żądaniem zaniechania dalszych bezprawnych działań oraz o zobowiązanie pozwanego do złożenia określonego oświadczenia woli i w określonej formie, a także jego opublikowanie i nakazanie pozwanemu wysłania go pocztą tradycyjną do hurtowni i aptek według wykazu załączonego do pozwu. Wymienione wyżej środki zaradcze są bowiem adekwatne do skali i formy jaką stosował pozwany, naruszając przepisy o ochronie dóbr osobistych oraz ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i stwarzając realne i bezpośrednie zagrożenie wyrządzenia powodowi szkody.

- Dowód:**
1. Pismo pozwanego z dnia XX.XX. 200Xr.,
  2. Pismo kancelarii XXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do hurtowni z dnia XX.XX.200Xr.,

3. Pismo pozwanego kierowane do Aptek z dnia XX.XX.200Xr.,
4. Pismo kancelarii XXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do Pol-Distribution Sp. z o.o. z dnia XX.XX.200Xr.,
5. Pismo Hurtowni Farmaceutycznej Medycyna Sp. z o.o. z XX.XX.200Xr.,
6. Pismo hurtowni Świat Leków S.A. z dnia XX.XX.200Xr.,
7. Pismo Hurtowni Farmaceutycznej Śląsk Sp. z o.o. z dnia XX.XX.200Xr.,
8. Pismo Farmacja S.A. z dnia XX.XX.200Xr.

ZAŁOŻENIE 1 - powód nie narusza prawa z w/w patentu

Po pierwsze, syrop z korzenia xxxx przygotowywany z 5 gram korzenia xxxx nie zawiera powyżej 3 % roślinnej substancji aktywnej otrzymanej z korzenia xxxx. Z literatury krajowej oraz zagranicznej wynika bezspornie, że korzeń xxxx zawiera od 5 % (w lecie) do ponad 10 % (jesienią i zimą) śluzu, tj. roślinnej substancji aktywnej. W 5 gramach korzenia xxxx branych do przygotowania syropu z korzenia xxxx według receptury farmakopealnej występuje więc 0,25 g śluzu (przy 5 % zawartości śluzu w korzeniu) lub 0,5 g śluzu (przy 10 % zawartości śluzu w korzeniu). Okoliczność ta jest bezsporna, a nawet przyznana przez pozwanego. W konsekwencji powyższego ustalenia określona w recepturze farmakopealnej część wagowa korzenia xxxx nie równa się udziałowi % korzenia w składzie syropu. Obrazuje to załączony do pozwu rysunek wraz z opisem. Nie ma więc podstaw dla twierdzenia, o wchodzeniu przez powoda w zakres 1 zastrzeżenia patentowego pozwanego.

Po drugie, punktem odniesienia 5 cz. korzenia xxxx w recepturze jest proporcja wagowa korzenia względem innych składników recepturowych. Nie implikuje to jednak obecności 5 cz. korzenia w produkcie gotowym jakim jest syrop. Obowiązujące powoda receptury oraz literatura przedmiotu dołączona do pozwu potwierdzają bowiem wyraźnie, że owe 5 cz. korzenia poddaje się procesowi maceracji, a następnie odcedza się pozostałości korzenia xxxx, które się wyrzuca. W efekcie normalne jest zatem, że w syropie nie występuje 5 cz. korzenia. Syrop z korzenia xxxx 5. cz. oznacza tylko tyle, że do jego wytworzenia używa się takiej proporcji wagowej korzenia xxxx. Okoliczność tę obrazuje załączony do pozwu rysunek wraz z opisem.

Po trzecie, obecność 5 cz. korzenia w syropie jako produkcie gotowym możliwa jest tylko gdy do jego przygotowania użyłoby się i pozostawiło sproszkowaną postać korzenia, co de facto byłoby niezgodne z Farmakopeą Polską. Powód nie wytwarza jednak w ten sposób syropu z korzenia xxxx, nie używa bowiem takiej postaci korzenia, lecz stosuje korzeń i recepturę opisaną w Farmakopei Polskiej V, a obecnie VI, która odpowiada w tym względzie Farmakopei V.

Po czwarte, dopiero nowe prawo farmaceutyczne z dnia 6 września 2001r., a ściślej jego nowelizacja z dnia 30.08.2002r. (Dz.U. Nr 152, poz. 1265) art. 1 pkt 1 lit. k) wprowadziła definicję leczniczego produktu roślinnego, według której składnikiem aktywnym (czynnym) może być między innymi (spośród możliwych do wyboru alternatyw wybrano właściwe dla niniejszej sprawy) **część korzenia** (substancja roślinna) lub też **przetwór roślinny** uzyskany w wyniku poddania substancji roślinnej (tj. w tym przypadku korzenia xxxx) procesowi ekstrakcji poprzez macerację (art. 2 ust. 33a). Nowelizacja ta weszła w życie z dniem 1.10.2002r., a więc wcześniej od pierwszego pisma pozwanego wskazującego powoda jako naruszciciela wynalazku (pismo z dnia XX.XX.200Xr.). Zbieżność dat może wskazywać, że pozwany na tej właśnie nowelizacji przepisów zbudował swoje urojone pretensje do powoda oraz wszystkich innych producentów syropu farmakopealnego. Są one jednak błędne z co najmniej kilku przyczyn. Przede wszystkim należy stwierdzić, że źródłem prawa pozwanego jest decyzja Urzędu Patentowego o udzieleniu pozwanemu patentu. Zgodnie z przepisami ustawy prawo własności przemysłowej ustawowe warunki dla uzyskania patentu należy oceniać

na gruncie ustawy obowiązującej w dacie zgłoszenia wynalazku. Oznacza to, że dla oceny zakresu patentu również powinno się stosować przepisy obowiązujące w dacie zgłoszenia wynalazku, w tym zaś przypadku ustawę z dnia 10.10.1991r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz.U z 1991r., Nr 105, poz. 452 ze zm.). Ustawa ta regulowała zaś jedynie definicję leku, przez który uznawała surowce farmaceutyczne oraz ich mieszaniny, które w drodze procesu technologicznego zostały przygotowane w postaci nadającej się do stosowania w leczeniu. Definicja z tej ustawy nie uznawała zatem samego korzenia xxxx za substancję aktywną, lecz jedynie za surowiec wykorzystywany do przygotowania leku. W efekcie na gruncie tej ustawy nie powinno być najmniejszych wątpliwości, że samo wzięcie 5 cz. korzenia nie może oznaczać 5 % śluzu w syropie. Jednakże dowodzą tego również aktualnie obowiązujące przepisy prawa farmaceutycznego, które odsyłają do Farmakopei. Farmakopea – i to zarówno obowiązująca w dacie zgłoszenia wynalazku, jak również w dacie udzielenia patentu nakazuje bowiem odcedzenie użytego do maceracji korzenia xxxx, co też powód realizuje. Na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów zawieranie się 5 cz. korzenia w leku uzależnione jest zatem od jego postaci i sposobu wytwarzania. Powód nie używa korzenia sproszkowanego ani nie wytwarza postaci leku, który wchodziłby w zakres patentu. Pozwany zaś nie przeprowadził nawet żadnych czynności ustalających w tym zakresie, w efekcie czego dopuścił się szeregu opisanych w niniejszym pozwie naruszeń prawa.

Po piąte, już sam opis wynalazku pozwanego (załączony do pozwu) wskazuje, że za substancje czynne w syropie pozwany uznaje śluz, a nie sam korzeń xxxx. W efekcie syrop powoda, ze względów przytoczonych wyżej w argumencie 1 i 2 z całą pewnością nie wkracza w zastrzeżenia patentowe.

Po szóste, podany przez pozwanego w opisie patentowym przykład wynalazku zupełnie odbiega od receptury stosowanej przez powoda. Samo już porównanie tych dwóch parametrów dyskwalifikuje pomówienia pozwanego.

Po siódme, zastrzeżenia patentowe wyznaczające granice prawa z patentu obejmują nie tylko jedno znamię, ale dwa. Syrop z korzenia xxxx powoda aby wchodzić w zakres patentu musiałby zatem nie tylko zawierać powyżej 5 % substancji aktywnej, ale również zawierać drugą substancję aktywną tj. ekstrakt z malin powyżej 0,5 % lub być skomponowany na bazie miodu naturalnego.

Po ósme, racje powoda potwierdzają zasady logicznego rozumowania, wiedza powszechna oraz zasady doświadczenia życiowego. Pretensje pozwanego są dla powoda zupełnie niezrozumiałe.

Po dziewiąte, jeśli pozwany utrzymuje, że patent został udzielony zgodnie z prawem (co powód odrębnie kwestionuje), to mamy do czynienia z sytuacją, w której z jednej strony jest ustawa – prawo farmaceutyczne (art. 9 ust. 2, 20 ust. 3 i art. 25) oraz wydane na jej podstawie Rozporządzenie Ministra Zdrowia (Dz.U. z 2003r. Nr 125, poz. 1167), stanowiące podstawę wolnego wytwarzania syropu z korzenia xxxx z 5 cz. i wymieniające taki syrop w przepisach adresowanych do wszystkich przedsiębiorców, z drugiej zaś strony mamy decyzję administracyjną organu, która albo musi naruszać te przepisy (a w takim przypadku mamy do czynienia z negatywną przesłanką udzielenia patentu) albo w istocie powód nie narusza patentu albo obie sytuacje zachodzą na raz. Inne możliwości obiektywnie nie istnieją. Decyzja administracyjna nie może bowiem naruszać przepisów ustawy i to jest stwierdzenie bezdyskusyjne. Istotą, funkcją i celem wytwarzania na podstawie Farmakopei jest tworzenie wolnego dostępu do przepisów w niej zawartych, wszelkie zaś monopolistyczne dążenia, takie jak wyrażone decyzją Urzędu Patentowego kolidują rażąco z ustawą. Gdyby przyjąć twierdzenia pozwanego, iż

tylko jemu przysługuje prawo wytwarzania syropu z korzenia xxxx o którym mówi obowiązująca Farmakopea Polska, wówczas można by stwierdzić, iż prace prowadzone nad opracowaniem tej monografii, sfinansowane ze środków budżetowych, zostały wykonane tylko i wyłącznie dla użytku i korzyści pozwanego, co podważa zupełnie sens zarzutów wysuwanych pozwanego. Pozwany jeśli nadal chce się powoływać na tę wadliwą decyzję Urzędu Patentowego, to może przedstawić dokumenty z postępowania toczącego się w sprawie udzielenia patentu i jasno z nich wyjdzie, że Urząd Patentowy w ogóle nie zajmował się tą kwestią ani innymi przesłankami warunkującymi prawidłowość wydanej decyzji, poza jednym wyjątkiem. Swoją uwagę Urząd Patentowy skoncentrował tylko i wyłącznie na kwestii nowości i tylko w oparciu o literaturę polską, co jest sprzeczne z poglądami doktryny oraz utrwalonym orzecznictwem, których Urząd Patentowy też nie brał pod uwagę (zamiast wielu M. Staszów, Prawo wynalazcze, W-wa, 1989r., s. 48., S. Sołtyński, System Prawa Własności Intelektualnej, Prawo Wynalazcze, Tom III pod red. J. Szwejki i A. Szajkowskiego, W-wa 1990r., s. 32 oraz jedno z ostatnich wyroków: NSA z 11.05.2005r., W-wa II GSK 52/05 i SN z dnia 15.06.2005r. IV CK 773/04).

Po dziesiąte wreszcie, racje powoda podzielił ekspert z zakresu farmacji prof. Adam Styczeń, który uczestniczy w pracach Komisji Farmakopei Polskiej (opinia załączona do pozwu).

ZAŁOŻENIE 2 – powód ma swoje własne prawo do wprowadzania do obrotu syropu z korzenia xxxx wytwarzanego przed udzieleniem patentu

Po pierwsze, w pierwszym rzędzie powód opiera swoje prawo do wytwarzanego dotychczas syropu na ustawie – prawo farmaceutyczne, Farmakopei oraz na świadectwie dopuszczenia do obrotu. Powód zajmuje się wytwarzaniem syropu z korzenia xxxx od 199Xr. na bazie Farmakopei Polskiej. W 199Xr. rozpoczął wytwarzanie syropu z korzenia xxxx na bazie Farmakopei IV, która w składzie syropu przewidywała 2 części korzenia xxxx. W połowie lat 90-tych ubiegłego stulecia produkty powoda zostały przebadane przez D. Pakułę i K. Owczarkowskiego w kierunku trwałości preparatu. Wyniki tych badań zostały ogłoszone i następnie opublikowane przez D. Pakułę i K. Owczarkowskiego (w:) Trwałość syropów, Farmacja Polska 199Xr., Nr X, tom. X, s. X i n. Potwierdziły one zależność trwałości syropu od ilości występującej w nim substancji aktywnej i przyczyniły się do zmiany składu syropu w Farmakopei Polskiej z dotychczasowych 2 do 5 części korzenia xxxx. Przyznać jednak trzeba, że w Farmakopeach zagranicznych znacznie wcześniej stosowano skład syropu zawierający 5 części korzenia xxxx (np. jak wyżej wykazano w Austrii już od lat 60). W Polsce decyzję o zmianie składu syropu farmakopealnego podjęto dnia XX xxxx 199Xr., monografię z tym składem opublikowano w X tomie Farmakopei Polskiej zatwierdzonej dnia XX xxxx 199Xr. w trybie § 4 zarządzenia MZiOS z dnia XX xxxx 199Xr. w sprawie powołania, składu i zadań Komisji Farmakopei Polskiej (Dz. Urz. MZiOS Nr 2, poz. 3), natomiast jej druk ukończono w xxxx 200Xr. Powód został zaś, podobnie jak pozwany, zobowiązany do dostosowania składu syropu z 2 na 5 części korzenia xxxx, co potwierdza Pismo Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego do powoda z dnia XX.XX.200Xr.

- Dowód:**
1. Atest nr X/XXXX/XXr.,
  2. Monografia D. Pakuły i K. Owczarkowskiego, Trwałość syropów, Farmacja Polska 199Xr.,
  3. Monografia syropu z korzenia xxxx 5 cz. z Farmakopei Austriackiej z 196Xr. wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
  4. Pismo Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych do powoda z XX.XX.200Xr.,
  5. Pismo Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego do powoda z dnia XX.XX.200Xr.,
  6. Zeznania świadków: Piotr Malinowski (zawiadomienie na adres powoda).

Po drugie, ustawa ma pierwszeństwo przed formalnym prawem pozwanego opartym jedynie na decyzji administracyjnej.

Po trzecie wreszcie, nawet gdyby okazało się, że powód wkracza w zakres udzielonego patentu, to i tak nie może być ono bezprawne, lecz dozwolone na podstawie art. 43 u.o.w., a obecnie na podstawie art. 71 u.p.w.p. w oparciu o prawo tzw. użytkownika uprzedniego. Zgodnie bowiem z tymi przepisami, korzystający w dobrej wierze z wynalazku na obszarze Rzeczypospolitej, w chwili stanowiącej o pierwszeństwie do uzyskania patentu, może z niego nadal bezpłatnie korzystać w swoim przedsiębiorstwie w zakresie, w jakim korzystał dotychczas. Prawo to przysługuje również temu, kto w tej samej chwili przygotował już wszystkie istotne urządzenia potrzebne do korzystania z wynalazku.

Znacznie wcześniej od zgłoszenia wynalazku pozwanego, tj. przed dniem XX.XX.199Xr. powód przygotowywał się do wytwarzania syropu z korzenia xxxx w oparciu o 5 cz. korzenia xxxx (czyli do takiej produkcji jaką obecnie prowadzi), o którym to fakcie pozwanemu jest dobrze wiadomo, zarówno z danych ujawnionych w ramach postępowania przez Urzędem Patentowym, jak i wezwania przesądowego powoda z dnia XX.XX.200Xr.

Czynienie przygotowań przez powoda do prowadzonej przez siebie produkcji syropu z korzenia xxxx potwierdzają nie tylko zeznania świadków, ale również badania przeprowadzone w przez D. Pakułę i K. Owczarkowskiego z Katedry xxxx Uniwersytetu xxxx w kierunku trwałości syropu z korzenia xxxx, podsumowane następnie ich publikacją (pt.: „Trwałość syropów”, Farmacja Polska 199Xr., Nr X, tom. X, s. X i n.). Badanie te zostały potwierdzone następnie decyzją Komisji Farmakopei Polskiej z dnia XX.XX.199Xr. o zmianie składu syropu z korzenia xxxx z dotychczasowych 2 na 5 cz. korzenia.

Poza tym czynienie przygotowań powoda do produkcji syropu z 5 cz. korzenia było uzasadnione nie tylko wynikami w/w badań uwieńczonych decyzją Komisji Farmakopei z dnia XX.XX.199Xr., ale również faktem, że literatura, zwłaszcza zagraniczna oraz zagraniczne Farmakopee od dawna zalecały wytwarzanie na bazie 5 cz. korzenia xxxx (np. Farmakopea Austriacka już od 196Xr.).

- Dowód:**
1. Monografia D. Pakuły i K. Owczarkowskiego, Trwałość syropów, Farmacja Polska 199Xr.,
  2. Monografia syropu z korzenia xxxx 5 cz. z Farmakopei Austriackiej z 196Xr. wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
  3. Herbal Drugs 199Xr. – xxxx xxxx DAB X BHP X/199X. wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
  4. Pismo Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych do powoda z XX.XX.200Xr.,
  5. Zeznania świadków: Piotr Malinowski (zawiadomienie na adres powoda).

W efekcie należy stwierdzić, że nawet gdyby okazało się, że powód wkracza w zakres prawa formalnego z patentu pozwanego (do czego mimo wszystko nie ma podstaw), albo że jego prawo do wytwarzania syropu z korzenia xxxx w oparciu o przepisy prawa farmaceutycznego i Farmakopei Polskiej są nieskuteczne względem decyzji Urzędu Patentowego (do czego nie ma podstaw), to i tak powód korzystając z wykazanego prawa użytkownika uprzedniego może wytwarzać i wprowadzać do obrotu swój syrop.

ZAŁOŻENIE 3 – wadliwość prawna patentu z uwagi na jego charakter i sprzeczność z porządkiem prawnym oraz z uwagi na niespełnienie przesłanki nowości i technicznego charakteru rozwiązania

Po pierwsze, trzeba stwierdzić, że sąd powszechny na podstawie art. 229 § 2 u.p.w.p, władny jest na potrzeby niniejszego procesu ustalić, że wynalazek pozwanego nie ma zdolności patentowej z uwagi na jego charakter i sprzeczność z porządkiem prawnym oraz z uwagi na niespełnienie przesłanki nowości i technicznego charakteru rozwiązania (art. 12 pkt 3 i 6 i art. 10 ustawy z 19.10.1972r. o wynalazczości – tekst jedn. Dz.U. z 1993r., Nr 26, poz. 117 ze zm., zwanej dalej u.o.w. w zw. z art. 315 ust. 3 u.p.w.p. Zgodnie bowiem z art. 229 § 2 u.p.w.p wpisy w rejestrze patentowym **nie wiążą organu, do którego kompetencji, zgodnie z przepisami prawa, należy rozstrzyganie w sprawie dokumentu będącego podstawą decyzji o wpisie do rejestru bądź w sprawie, której wynik mógłby mieć wpływ na decyzję Urzędu Patentowego o dokonaniu wpisu w rejestrze.**

Po drugie, zgodnie z art. 12 pkt 3 ustawy o wynalazczości z 19.10.1972r. nie udziela się patentów na wynalazki, których korzystanie byłoby sprzeczne z obowiązującym prawem. Wyżej dowiedziono, że jeśli uznać by, tak jak chce tego pozwany, że syrop farmakopealny narusza patent pozwanego, wówczas należałoby przyjąć, że patent ten narusza obowiązujące przepisy prawa farmaceutycznego, a konsekwencji również przepisy prawa o wynalazczości uzasadniające unieważnienie patentu.

Po trzecie, zgodnie z art. 12 pkt 6 ustawy o wynalazczości z 19.10.1972r. nie udziela się patentów na wynalazki na naukowe zasady i odkrycia. Z zastrzeżeń patentowych oraz z opisu patentowego wynika, że wynalazek pozwanego można zakwalifikować do naukowych zasad, natomiast nie odkryć, albowiem jak dowiedziono w niniejszym pozwie syrop z korzenia xxxx składający się z 5 cz. korzenia znany był już w latach 60 w Austrii. Skoro Komisja Farmakopei powzięła decyzję o zmianie receptury z 2 cz. na 5 cz. korzenia, to właśnie w następstwie uznania dorobku nauki, których patentować nie wolno. Przez odkrycie naukowe rozumie się stwierdzenie nieznanych wcześniej właściwości lub zjawisk występujących w przyrodzie. Tymczasem pozwany w opisie patentowym sam stwierdził, że stan nauki przed jego rzekomym odkryciem był niedostateczny i wskutek jego badań „nieoczekiwanie okazało się, że zwiększenie zawartości ekstraktu powyżej wartości 3 % spowodowało zwiększenie trwałości preparatu farmaceutycznego”. Przyznał w ten sposób, że rozjaśnił pomroki ciemności nauki, której niestety nie znał, choć powinien był znać jako profesjonalista.

Po czwarte, zgodnie z art. 10 ustawy o wynalazczości z 19.10.1972r. wynalazkiem podlegającym opatentowaniu jest nowe rozwiązanie o charakterze technicznym nie wynikające w sposób oczywisty ze stanu techniki i mogące nadawać się do stosowania. Tymczasem w niniejszym pozwie dowiedziono, że wytwarzanie syropu z 5 cz. korzenia xxxx, czego chce pozwany powodowi zabronić, było nie tylko znane, ale i obowiązujące już w latach 60 w Austrii. Dowiedziono również, że prawo wynalazcze na kwestię nowości każe patrzeć w kategoriach międzynarodowych, a nie krajowych. Pretensje pozwanego są zatem pozbawione nie tylko oparcia prawnego, ale przede wszystkim sensu.

Po piąte, wynalazek pozwanego nie ma charakteru technicznego. Według ustaleń samego pozwanego nie trzeba bowiem specjalnej, czy też tajemnej technologii aby wytwarzać syrop z 5 cz. korzenia xxxx, a wystarczy jedynie stosować się do obowiązujących przepisów. Tymczasem o wynalazczym charakterze rozwiązania decyduje uzyskanie pewnego technicznego oddziaływania. Przykładowo zaparzenie herbaty z 5 liści zamiast z 2 nie ma charakteru technicznego. Podobnie jest w przypadku wynalazku pozwanego.

Po szóste, za cechę techniczną wynalazku nie może być uznana cecha, która została opisana poprzez określenie funkcji jaką pełni w syropie substancja aktywna pozyskana z korzenia z korzenia xxxx. Taki sposób znamienności wynalazku był niedopuszczalny w orzecznictwie również ówczesnej Komisji Odwoławczej przy Urzędzie Patentowym (np. Postanowienie z dnia 23.11.2003r. Odw. 1403/99 oraz Postanowienie z dnia 18.09.1998r. Odw. 2011/97). Podobnie prawo międzynarodowe uznaje za niedozwolone określanie wynalazku przez oczekiwany efekt. Zob. bliżej Guidelines for examination part C chapter III pkt 4.6 powołane przez uzasadnienie wyroku z dnia 18.05.2005r. WSA w Warszawie VI SA/Wa 2059/04, Lex nr 166084.

Po siódme wreszcie, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem rozwiązanie nie wynikające w sposób oczywisty ze stanu techniki musi być zupełne, tak aby fachowiec mógł na podstawie opisu patentowego urzeczywistnić wynalazek (np. wyrok NSA, II SA 3849/01, ONSA 2003/4/139). Tymczasem jak wynika z opisu patentu pozwanego nie ma tam żadnych danych umożliwiających urzeczywistnienie wynalazku. Całe zaś rozumowanie pozwanego pomawiającego powoda sprowadza się do zabiegów intelektualnych opierających się na nielogicznym założeniu, że 5 cz. = 5 %. Wszystko bowiem, co służy do przygotowania syropu, poza liczbą użytych części korzenia, było bowiem wcześniej bezspornie znane, stosowane i rozpowszechnione na szeroką skalę.

ZAŁOŻENIE 4 - naruszenie przez pozwanego dóbr osobistych, dokonanie czynów nieuczciwej konkurencji oraz czynów bezpośrednio zagrażających wyrządzeniem szkody majątkowej zachodzi niezależnie od kwestii, czy powód bezprawnie wkracza w zakres patentu

Po pierwsze, pozwany przekroczył dopuszczalne granice informowania wyznaczone treścią art. 288 § 2 u.p.w.p. Powinien był w rozpowszechnianych informacjach wykazać, że syrop z korzenia xxxx produkowany przez powoda stanowi jego zdaniem bezprawną formę korzystania z wynalazku. Tymczasem pozwany nie przedstawił na tę okoliczność żadnego dowodu (w szczególności popartego opinią biegłego), a jedynie poprzestawał na suchym stwierdzeniu, że produkcja syropu farmakopealnego przez wszystkich producentów innych niż pozwany jest nielegalna. Takie bardzo powierzchowne postawienie sprawy według powoda stanowi istotne nadużycie. Na podstawie art. 288 § 2 u.p.w.p. pozwany mógł poinformować odbiorców jedynie o zgłoszeniu wynalazku do Urzędu Patentowego wszystkich, którzy naruszaliby prawo, gdyby patent został udzielony, przy czym uprawnienie to dotyczy jedynie okresu przed datą publicznego ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku, tj. przed dniem XX.XX.200Xr. Przepis ten ma bowiem na celu zagwarantowanie zgłaszającemu wynalazek do patentowania uchylenie dobrej wiary (art. 7 k.c.) osób bezprawnie korzystających z tego wynalazku. Z uwagi na jawność i powszechną dostępność takiego ogłoszenia przepis art. 288 § 2 u.p.w.p. nie stanowi natomiast podstawy do ciągłego przedstawiania w całym środowisku farmaceutycznym i medycznym powoda jako naruszcyciela prawa i nierzetelnego kontrahenta. Jak zaś wskazano w pozwie powód kampanię szkalującą powoda rozpoczął de facto dopiero pismem z dnia XX.XX.200Xr., a więc ponad 1,5 roku od dnia ogłoszenia przez Urząd Patentowy o zgłoszeniu wynalazku.

Po drugie, z punktu widzenia zarzucanych pozwanemu czynów naganny jest również z jego strony brak odpowiedzi na wezwanie przesądowe powoda. Potwierdza to, że bezpośrednim celem pozwanego nie jest wyjaśnienie sprawy, wymienienie się argumentami, lecz przede wszystkim zdyskredytowanie powoda w oczach odbiorców, a następnie odebranie mu udziałów w rynku syropu z korzenia xxxx.

Po trzecie wreszcie, pozwany w sposób bezpodstawny dopuścił się niedozwolonej samopomocy i samosądu przedstawiając powoda jako naruszcyciela prawa i nierzetelnego kontrahenta sprzedającego syrop z korzenia xxxx obciążony wadą prawną. Nie podjął przy tym żadnych środków w celu wyjaśnienia i wykazania, że powód dopuścił się

naruszenia, a jedynie poprzestawał na powierzchownym stwierdzeniu, że powód narusza prawo, przy czym dopuścił się tego pomówienia względem całego środowiska farmaceutycznego i medycznego. Tymczasem jeśli prawo pozwanego byłoby naruszone powinien był on szukać ochrony na drodze sądowej, nie zaś samowolnie wymierzać sprawiedliwość dezinformując wszystkich i wprowadzając wielkie zamieszanie na rynku. Takie zachowanie pozwanego jest nadużyciem własnego prawa formalnego w rozumieniu art. 5 k.c. (najpierw do wynalazku, później z patentu) i stanowi naruszenie dóbr osobistych powoda (art. 43 w zw. z art. 23 i 24 k.c.), groźbę bezpośredniego wyrządzenia mu szkody majątkowej (art. 439 k.c.) oraz wyczerpuje znamiona kilku czynów nieuczciwej konkurencji (art. 14, 12 i 3 u.z.n.k.).

I.-II. Żądanie zaniechania niedozwolonych zachowań

Roszczenie o zaniechanie jest uzasadnione na każdej z powołanych podstaw prawnych, tj. na podstawie przepisów o ochronie dóbr osobistych (art. 24 w zw. z 43 i 23 k.c.), przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (art. 18 w zw. z art. 14, 12 i 3 u.z.n.k.) oraz przepisów kodeksu cywilnego przewidujących ochronę przed bezpośrednią groźbą wyrządzenia szkody (art. 439 k.c.). Jak wyżej wskazano przy omawianiu zarzutów warunkujących istnienie roszczenia znajduje ono również uzasadnienie w stanie faktycznym sprawy.

Ciężar dowodu wykazania, że działania pozwanego nie są bezprawne w przypadku roszczeń opartych na art. 24 k.c. oraz na art. 14 w zw. z art. 18a u.z.n.k. spoczywa na pozwanym.

III. Żądanie złożenia oświadczenia w określonej formie i treści, jego publikacji i wysłania pocztą tradycyjną do odbiorców według załączonego do pozwu wykazu oraz upoważnienie powoda do wykonania zastępczego publikacji, gdyby pozwany nie wykonał tej czynności w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku

Roszczenie o złożenie stosownego oświadczenia oraz o usunięcie skutków naruszenia uzasadnione jest na każdej z powołanych podstaw prawnych, tj. w oparciu o treść art. 24 i 439 k.c. oraz art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3 w zw. z art. 14, 12 i 3 u.z.n.k. Forma i treść oświadczenia są adekwatne do skali naruszeń dokonanych przez pozwanego. Wzięto tu pod uwagę zarówno szeroki krąg odbiorców bezprawnych treści rozpowszechnianych przez pozwanego (kilkaset hurtowni farmaceutycznych, kilkaset aptek, większe szpitale i przychodnie), jak i wieloletni okres ich rozpowszechniania (począwszy od 200Xr.). Uwzględniono również formy dystrybuowania tych treści przez pozwanego (pisma, maile, ogłoszenia na portalach internetowych, ustne informacje przez sieć przedstawicieli pozwanego) oraz możliwości egzekucji tych czynności. Zastępcze rozsyłanie oświadczenia pocztą elektroniczną przez powoda byłoby bowiem zabiegiem niedozwolonym i technicznie niewykonalnym. Powód nie jest w stanie określić dokładnie, do których spośród kilkuset hurtowni, szpitali i przychodni oraz do których spośród kilku tysięcy aptek pozwany adresował bezprawne treści, ponieważ tę wiedzę posiada tylko pozwany. Dlatego powód wniósł aby pozwany wysłał orzeczone oświadczenie we wszystkie te miejsca, w które wysyłał bezprawne treści pod rygorem wdrożenia przeciwko niemu środków egzekucyjnych przewidzianych w art. 1051 k.p.c. na wypadek gdyby powód wykazał w przyszłości, w które dokładnie miejsca pozwany wysyłał bezprawne treści. Z drugiej jednak strony powód wniósł o nakazanie pozwanemu opublikowania orzeczonego oświadczenia, albowiem tylko w ten sposób można oczekiwać usunięcia skutków dokonanych przez pozwanego naruszeń. Forma, częstotliwość oraz miejsca publikacji oświadczenia są adekwatne do rozmiarów i czasookresu naruszeń dokonywanych przez pozwanego. Wniosek o upoważnienie zastępcze powoda do wykonania czynności publikacji za pozwanego jest uzasadniony treścią art. 1049 k.p.c. i dużym

prawdopodobieństwem, że pozwany sam nie wykona orzeczenia. Wdrażanie czynności egzekucyjnych jest zaś bardzo czasochłonne i może niepotrzebnie przyczynić się do zwiększenia rozmiaru skutków bezprawnej działalności pozwanego. Wniosek jest więc uzasadniony.

IV. Żądanie dania stosownego zabezpieczenia w trybie art. 439 k.c.

Roszczenie dania przez pozwanego zabezpieczenia mającego być dla powoda odpowiednią gwarancją zaspokojenia ewentualnych i przyszłych roszczeń z tytułu odszkodowania w razie wyrządzenia szkody jest uzasadnione istniejącą w sprawie potrzebą. Jak bowiem wskazano wyżej przy uzasadnianiu zarzutu bezpośredniego zagrożenia wyrządzenia szkody, powód ze strony niektórych największych hurtowni powód otrzymał pisma wzywające do odebrania towaru. Jednak na skutek wadliwości tych pism, a przede wszystkim działań powoda podejmowanych w celu odwrócenia grążącego niebezpieczeństwa nie doszło jeszcze do powstania szkody. Powód nie jest zaś władny zapewnić utrzymania takiego stanu przez cały czas.

Ponadto Pol-Distribution Sp. z o.o., będąca dystrybutorem syropu z korzenia xxxx wytwarzanego przez powoda, pod wpływem pretensji wysuwanych do niej ze strony hurtowni i aptek wystąpiła do powoda z wnioskiem o wpłacenie na jej konto kwoty X zł. tytułem jej zabezpieczenia na wypadek gdyby poniosła straty oraz utraciła przyszłe przychody w związku z odbieraniem syropu wytwarzanego przez powoda oraz nie nabywaniem go w przyszłości przez hurtownie, apteki i innych odbiorców. Do swego pisma Pol-Distribution Sp. z o.o. załączyła wyliczenie stanowiące podstawę żądanej kwoty. W takiej sytuacji powód zmuszony jest wystąpić z roszczeniem o danie zabezpieczenia w wysokości X zł., tj. łącznej kwoty, zawierającej także wstępny i częściowy szacunek własnej szkody w wysokości X zł. którą powód obliczył i zobrazował podanymi poniżej dokumentami. Zgodnie z art. 364 k.c. ilekroć ustawa przewiduje obowiązek zabezpieczenia, powinno ono nastąpić przez złożenie pieniędzy do depozytu sądowego, jednakże z ważnych powodów zabezpieczenie może nastąpić także w inny sposób. Powód uważa, że w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy zabezpieczenie pieniężne we wnioskowanej kwocie jest najbardziej odpowiednie i uzasadnione.

- Dowód:**
1. Pismo kancelarii XXXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do hurtowni z dnia XX.XX.200Xr.,
  2. Pismo pozwanego kierowane do Aptek z dnia XX.XX.200Xr.,
  3. Pismo kancelarii XXXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do Pol-Distribution Sp. z o.o. z dnia XX.XX.200Xr.,
  4. Pismo Hurtowni Farmaceutycznej Medycyna Sp. z o.o. z XX.XX.200Xr.,
  5. Pismo hurtowni Świat Leków S.A. z dnia XX.XX.200Xr.,
  6. Pismo Hurtowni Farmaceutycznej Śląsk Sp. z o.o. z dnia XX.XX.200Xr.,
  7. Pismo Farmacja S.A. z dnia XX.XX.200Xr.,
  8. Pismo Pol-Distribution Sp. z o.o. do powoda z dnia XX.XX.200Xr.,
  9. Wstępny i częściowy szacunek szkody majątkowej powoda wraz z załącznikami z XX.XX.200Xr.

V. Powód wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu farmacji na okoliczności wymagające wiedzy specjalnej, których wykazanie obciąża powoda, dowodu z zeznań świadków oraz innych dowodów wymienionych w uzasadnieniu pozwu na okoliczności tam powołane. Tak sformułowany wniosek uzasadniony jest sytuacją na dzień wnoszenia pozwu. Powód po otrzymaniu odpowiedzi na pozew oraz na każde wezwanie sądu po dopuszczeniu dowodów z dokumentów sprecyzuje pytania dla biegłego oraz sprecyzuje okoliczności, na jakie mieli być słuchani świadkowie oraz strony. Z

uwagi na reguły ekonomii procesowej powód liczy bowiem, że część okoliczności zostanie przyznana przez pozwanego i odpadnie potrzeba przeprowadzania tych dowodów.

VI.-VIII. Powód wniósł o rozpoznanie sprawy pod nieobecność powoda, o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wymagalności oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów sądowych według norm przepisanych oraz kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów. Wnioski te znajdują swoje uzasadnienie odpowiednio w treści art. 187 § 2 oraz art. 98 i n. k.p.c.

IX. Zabezpieczenie roszczeń dochodzonych pozwem

Żądanie zabezpieczenia roszczeń dochodzonych pozwem uzasadnione jest treścią art. 730 i n. k.p.c. Załączonym do pozwu materiałem dowodowym oraz uzasadnieniem pozwu powód dostatecznie uprawdopodobnił swoje roszczenia oraz wykazał istnienie swojego interesu prawnego. W tym miejscu powód uzupełniająco dodaje, że brak zabezpieczenia uniemożliwi wykonanie orzeczenia, a przynajmniej poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie, ponieważ powód na skutek bezprawnych działań pozwanego może utracić część rynku, który zajmie pozwany. Pozwany swoim postępowaniem wyraźnie dąży bowiem do zmonopolizowania rynku sprzedaży syropów z korzenia xxxx. Po długotrwałym procesie (takiego nie można wykluczyć) powód pozbawiony zabezpieczenia może nie odzyskać już rynku. Mając zaś zabezpieczenie, o które zabiega będzie mógł podejmować działania zmierzające do utrzymania dotychczasowego statutu do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia o słuszności swoich roszczeń.

Powód wniósł o nakazanie pozwanemu nie podejmowania dalszych bezprawnych działań sprecyzowanych bliżej w głowie pozwu oraz o nakazanie pozwanemu cofnięcia wszystkich dotychczas składanych oświadczeń dotyczących syropu z korzenia xxxx wytwarzanego przez powoda. Tak sformułowane żądanie ma na celu utrzymanie dotychczasowego stanu do czasu ostatecznego przesądzenia słuszności racji jednej ze stron. Stwarza powodowi tymczasową szansę nie utracenia rynku, a jednocześnie nie obciąża pozwanego ponad konieczną potrzebę dla zachowania celu postępowania. Powód nie jest w stanie określić dokładnie, do których spośród kilkuset hurtowni, szpitali i przychodni oraz do których spośród kilku tysięcy aptek pozwany adresował bezprawne treści, ponieważ tę wiedzę posiada tylko pozwany. Dlatego powód wniósł, aby pozwany jedynie cofnął dotychczas składane oświadczenia – a więc złożył stosowne oświadczenie tymi samymi kanałami informacyjnymi i w te miejsca, w które kierował wcześniej bezprawne treści. Ponieważ realizacja takiego obowiązku może być przymuszona jedynie w trybie grzywny wymuszającej i tylko w przypadku kiedy powód pozyska dowód od adresata bezprawnej treści, że nie otrzymał „cofnięcia”, powód wniósł nadto o jednokrotną publikację Postanowienia Sądu orzekającego zabezpieczenie. Tylko bowiem w ten sposób możliwe jest zrealizowanie funkcji zabezpieczenia. Forma, częstotliwość oraz miejsca publikacji oświadczenia są adekwatne do rozmiarów i czasookresu naruszeń dokonywanych przez pozwanego. Wniosek o upoważnienie zastępcze powoda do wykonania czynności publikacji za pozwanego jest uzasadniony treścią art. 1049 k.p.c. i dużym prawdopodobieństwem, że pozwany sam nie wykona orzeczenia. Wdrażanie czynności egzekucyjnych jest zaś bardzo czasochłonne i może niepotrzebnie przyczynić się do zwiększenia rozmiaru skutków bezprawnej działalności pozwanego. Wniosek jest więc uzasadniony.

Właściwość Sądu

Właściwość Sądu uzasadniona jest treścią art. 17 pkt 1, art. 479³ § 1 pkt 1 oraz art. 27 k.p.c.

Wartość przedmiotu sporu

Zgodnie z art. 19 § 2 k.p.c. co do zasady powód zobowiązany jest określić wartość przedmiotu sporu w sprawach majątkowych. Wyjątek od tej zasady przewiduje między innymi ustawa z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwanej dalej u.o.k.s. (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Zgodnie z jej art. 15 od pisma wniesionego w sprawie o prawa majątkowe, w której wartości przedmiotu sprawy nie da się ustalić w chwili jej wszczęcia, przewodniczący określa opłatę tymczasową w granicach od 30 złotych do 1.000 złotych.

W niniejszej sprawie powód dochodzi roszczenia o zaniechanie, złożenie stosownego oświadczenia oraz usunięcia skutków naruszenia poprzez wysłanie tego oświadczenia oraz jego publikację, a także poprzez złożenie zabezpieczenia w trybie art. 439 k.c. We wszystkich tych sprawach, z wyjątkiem roszczeń dotyczących usunięcia skutków naruszeń nie jest możliwe ustalenie wartości przedmiotu sporu w chwili wszczęcia sprawy. W takich właśnie sytuacjach ustawodawca przewidział opłatę tymczasową. Za stosowaniem takiej opłaty w wymienionych wyżej sprawach wypowiedziała się też wyraźnie literatura (zamiast wielu M. du Vall, Wartość przedmiotu sporu w sprawach o zwalczanie nieuczciwej konkurencji, Monitor Prawniczy 2006r. Nr 5, s. 231). Powód nie jest w stanie obiektywnie ustalić listy adresatów (a jest ich kilkaset), do których pozwany kierował bezprawne treści ani w inny sposób wycenić wartości zgłoszonych roszczeń. Ze swej istoty nie jest również możliwe określenie wysokości szkody majątkowej, której groźbę wyrządzenia pozwany wytworzył, gdyż jest to szkoda nawet nie hipotetyczna, lecz ewentualna. Do takiego zabezpieczenia można co najwyżej stosować w drodze analogii przepisy art. 68 i 69 u.o.k.s., a zatem nie pobiera się w tym przypadku opłat.

Uwzględniając powyższe powód określił wartość przedmiotu sporu na kwotę X zł. przede wszystkim w odniesieniu do roszczeń o usunięcie skutków (tj. złożenia stosownego oświadczenia oraz jego wysłania i publikacji).

Opłaty

Z uwagi na obiektywną niemożliwość ustalenia wartości przedmiotu sporu upoważniającą Przewodniczącego do wyznaczenia opłaty tymczasowej w granicach od 30-1000,00 zł. na podstawie art. 15 u.o.k.s., powód opłacił jedynie opłatę stałą od dochodzonych roszczeń niemajątkowych na podstawie przepisów o ochronie dóbr osobistych w kwocie 600,00 zł. – na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 3 u.o.k.s. oraz opłatę stosunkową od wartości przedmiotu sporu w wysokości 5 % w kwocie X zł na podstawie art. 13 u.o.k.s. Ponieważ powód wniósł o zabezpieczenie roszczeń już w samym pozwie na podstawie art. 68 i 69 u.o.k.s. nie był zobowiązany do uiszczenia opłaty. Razem powód opłacił zatem opłaty sądowe w kwocie X zł oraz 17,00 zł. opłaty od pełnomocnictwa.

Załączniki:

- e) Pełnomocnictwo procesowe,
- f) Pismo pozwanego z dnia XX.XX. 200Xr.,
- g) Pismo pełnomocnika powoda do pozwanego z dnia XX.XX.200Xr.,
- h) Publikacje: PF Lekarstwo Świetny poziom, Polskie leki europejska jakość, Jakość potwierdzona nagrodami, Lider Rzetelności, Lider jakości z Krosna, Europejska jakość w firmie z Krosna, czy Jakość nagrodzona,
- i) Biuletyn Informacji Publicznej: Decyzja Narodowego Instytutu Leków nr X/XX/200Xr. z dnia XX.XX.200Xr.,
- j) Pismo kancelarii XXXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do hurtowni z dnia XX.XX.200Xr.,
- k) Pismo pozwanego kierowane do Aptek z dnia XX.XX.200Xr.,

- l) Pismo pozwanego rozesyłane pocztą elektroniczną do hurtowni, aptek oraz większych szpitali i przychodni – mail dyrektora handlowego pozwanego Romana Chudego z XX.XX.200Xr.,
- m) Oświadczenie pozwanego zamieszczone w serwisie internetowym – Serwis Branżowy zXX.XX.200Xr.,
- n) Rysunek wraz z opisem,
- o) Pisma powoda – przedsądowe wezwanie do zaniechania niedozwolonych działań i usunięcia ich skutków skierowane do pozwanego oraz kancelarii XXXXXXXXXX z XX.XX.200Xr.,
- p) Dokumenty potwierdzające liczbę hurtowni i aptek: UOKiK, Rynek farmaceutyków w Polsce i Urzędowy rejestr hurtowni farmaceutycznych,
- q) E. Leciejewicz-Ziemecka, Farmakopee w procesie dopuszczania produktów leczniczych do obrotu (w:) Almanach 2006/6,
- r) Monografie syropu z korzenia xxxx z Farmakopei Polskiej IV, V i IV,
- s) Monografia D. Pakuły i K. Owczarkowskiego, Trwałość syropów, Farmacja Polska 199Xr.,
- t) Monografia syropu z korzenia xxxx 5 cz. z Farmakopei Austriackiej z 196Xr. wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
- u) Herbal Drugs 199Xr. – xxxx xxxx DAB X BHP X/199X. wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
- v) Pismo Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych do powoda z XX.XX.200Xr.,
- w) Opis wynalazku wraz z zastrzeżeniami patentowymi,
- x) Opinia prof. Adama Stycznia z Komisji Farmakopei Polskiej – z dnia XX.XX.200Xr.,
- y) Opinia prof. K. Gruszy z Akademii Medycznej w Chorzowie z dnia XX.XX.200Xr.,
- z) Farmakognozja, Podręcznik dla studentów farmacji, wyd. V pod red. prof. S. Kohlmünzera, Warszawa 1998r.,
- aa) HageROM 2003r. Springer Verlag wraz z tłumaczeniem przysięgłym,
- bb) Pismo kancelarii XXXXXXXXXX reprezentującej pozwanego kierowane do Pol-Distribution Sp. z o.o. z dnia XX.XX.200Xr.,
- cc) Pismo Hurtowni Farmaceutycznej Medycyna Sp. z o.o. z XX.XX.200Xr.,
- dd) Pismo hurtowni Świat Leków S.A. z dnia XX.XX.200Xr.,
- ee) Pismo Hurtowni Farmaceutycznej Śląsk Sp. z o.o. z dnia XX.XX.200Xr.,
- ff) Pismo Farmacja S.A. z dnia XX.XX.200Xr.,
- gg) Atest nr X/XXXX/XXr.,
- hh) Pismo Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego do powoda z dnia XX.XX.200Xr.,
- ii) Pismo Pol-Distribution Sp. z o.o. do powoda z dnia XX.XX.200Xr.,
- jj) Wstępny szacunek szkody majątkowej powoda wraz z załącznikami z dnia XX.XX.200Xr.,
- kk) Dowód opłacenia pozwu i pełnomocnictwa.
- ll) KRS powoda.

Radca Prawny
dr Bogusław Sołtys